

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 17. aprila 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesarbeitsgericht – Nemčija) – Vera Egenberger/Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

(Zadeva C-414/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Socialna politika — Direktiva 2000/78/ES — Enako obravnavanje — Različno obravnavanje na podlagi vere ali prepričanja — Poklicne dejavnosti cerkva ali drugih organizacij, katerih etika temelji na veri ali prepričanju — Vera ali prepričanje, ki pomeni bistveno, legitimno in upravičeno poklicno zahtevo glede na etiko organizacije — Pojem — Narava dejavnosti in okvir, v katerem se te izvajajo — Člen 17 PDEU — Členi 10, 21 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah)

(2018/C 200/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesarbeitsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Vera Egenberger

Tožena stranka: Evangelisches Werk für Diakonie und Entwicklung e.V.

Izrek

1. Člen 4(2) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu v povezavi z njenima členoma 9 in 10 ter s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da mora biti mogoče – če cerkev ali druga organizacija, katere etika temelji na veri ali prepričanju, v utemeljitev akta ali odločbe, kot je zavrnitev prijave na delovno mesto pri njej, zatrjuje, da je vera glede na naravo zadevnih dejavnosti ali okvira, v katerem se te dejavnosti opravljajo, bistvena, legitimna in upravičena poklicna zahteva glede na etiko te cerkve ali organizacije – da je taka trditev po potrebi predmet učinkovitega sodnega nadzora, ki zahteva preveritev, da so v obravnavani zadevi izpolnjena merila iz člena 4(2) te direktive.
2. Člen 4(2) Direktive 2000/78 je treba razlagati tako, da bistvena, legitimna in upravičena poklicna zahteva, navedena v njem, napotuje na nujno zahtevo, ki jo glede na etiko cerkve ali zadevne organizacije objektivno narekujejo narava ali pogoji izvajanja zadevne poklicne dejavnosti, in ne sme zajemati razlogov, ki niso povezani s to etiko ali pravico te cerkve ali te organizacije do avtonomije. Ta zahteva mora biti v skladu z načelom sorazmernosti.
3. Nacionalno sodišče, ki odloča v sporu med posameznikoma, je dolžno, če veljavnega nacionalnega prava ne more razlagati v skladu s členom 4(2) Direktive 2000/78, v okviru svojih pristojnosti zagotoviti sodno varstvo, ki za pravne subjekte izhaja iz členov 21 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ter zagotoviti polni učinek teh členov, tako da po potrebi ne uporabi nobene nasprotujoče nacionalne določbe.

⁽¹⁾ UL C 419, 14.11.2016.